

Sygn. akt V U 1271/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Anna Sobańska

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2014 r. w Kaliszu

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 3 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wysokość świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 3 września 2013 r., znak (...), w ten sposób, że ustala, iż odwołujący A. K. nabył prawo do obliczenia emerytury w oparciu o przepis art. 55 w związku z art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku, o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poczynając od dnia 1 sierpnia 2013 roku.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 września 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w O. załatwiając wniosek A. K. z dnia 19 sierpnia 2013 r. zawierający żądanie przyznania emerytury obliczonej według nowych zasad, odmówił wnioskodawcy prawa do obliczenia emerytury zgodnie z przepisem art. 55 w związku z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. K. domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do obliczenia świadczenia w oparciu o przepis art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił co następuje:

Wnioskodawca A. K. urodzony dnia (...) zatrudniony od 1994 r. w (...) w K., w dniu 3 marca 2009 r. złożył wniosek o emeryturę. Decyzją z dnia 13 marca 2009 r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 1 marca 2009 r. na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wypłata świadczenia została zawieszona ze względu na uzyskiwanie przychodu w kwocie przekraczającej 130% przeciętnego wynagrodzenia. W dniu 21 kwietnia 2011 r. organ rentowy wydał decyzję o wznowieniu od dnia 1 maja 2011 r. wypłaty emerytury w związku z ukończeniem przez wnioskodawcę 65 – go roku życia. W dniu 2 września 2011 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie emerytury dla osoby legitymującej się podstawowym wiekiem emerytalnym (65 lat). Załatwiając tak

zgłoszony wniosek ZUS wydał decyzję z dnia 21 września 2011 r. odmawiającą ponownego obliczenia emerytury a kolejną decyzją – z dnia 30 września 2011 r. obliczył wysokość emerytury stosując do obliczenia tzw. części socjalnej kwotę bazową z września 2011 r. Poczynając od dnia 1 października 2011 r. ZUS zawiesił wnioskodawcy wypłatę emerytury z uwagi na kontynuacją zatrudnienia podjętego przed dniem uzyskania prawa do emerytury. W okresie od daty przyznania emerytury tj. od marca 2009 r. wnioskodawca nieprzerwanie kontynuuje zatrudnienie w oparciu o stosunek pracy istniejący przed dniem nabycia prawa do emerytury.

/bezsporne/

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie od decyzji z dnia 3 września 2013 r. jest uzasadnione.

W uchwale z dnia 4 lipca 2013 r., II UZP 4/13, Sąd Najwyższy uznał, że ubezpieczony urodzony przed dniem 31 grudnia 1948 r., który po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę po dniu 31 grudnia 2008 r., ma prawo do jej wyliczenia na podstawie art. 26 w związku z art. 55 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, niezależnie od tego czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. W uzasadnieniu uchwały wskazano m.in., że ten sposób wyliczania emerytury zaczął obowiązywać dopiero od 1 stycznia 2009 r. zaś warunek kontynuowania ubezpieczenia i wystąpienia z wnioskiem po 31 grudnia 2008 r., miał umożliwić wyliczenie emerytury w tzw. formule zdefiniowanej składki, której podstawę wymiaru stanowi suma składek składanych na indywidualnym koncie ubezpieczonego. Ratio legis tego przepisu jest więc kontynuowanie opłacania składek, nie zaś ubieganie się o emeryturę wcześniejszą lub w niższym wieku emerytalnym.

W sytuacji gdy dopuszczalne jest kilkakrotne przechodzenie na emeryturę, niezbędne byłoby zaznaczenie w art. 55 ustawy o emeryturach i rentach, że wyliczenie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym możliwe byłoby tylko wówczas gdyby był to pierwszy wniosek o emeryturę. Takiego zastrzeżenia nie można jednak z treści tego przepisu wywnioskować, co oznacza, że ubezpieczony urodzony przed dniem 1 stycznia 1949 r., który osiągnął powszechny wiek emerytalny, kontynuował ubezpieczenie i wystąpił o emeryturę dopiero po dniu 31 grudnia 2008 r., może złożyć wniosek o wyliczenie tego świadczenia niezależnie od tego, czy wcześniej złożył wniosek o emeryturę w niższym wieku emerytalnym lub o emeryturę wcześniejszą. Przepis art. 55 tej ustawy, umożliwiając ubezpieczonym urodzonym przed 1 stycznia 1949 r. wyliczenie emerytury w wieku powszechnym według jej art. 26, zrównuje w pewnym sensie sytuacje tych osób (urodzonych przed 1 stycznia 1949 r.) z sytuacją osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które (jeśli nabyły prawo do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do tzw. emerytury wcześniejszej) mogą, osiągając powszechny wiek emerytalny złożyć wniosek o ustalenie prawa do emerytury w powszechnym wieku emerytalnym wyliczanej według art. 24 ustawy emerytalnej (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 lipca 2013 r. w sprawie II UK 424/12).

W tych warunkach odwołanie od decyzji z dnia 3 września 2013 r. było zatem uzasadnione i prowadziło do zmiany decyzji jak w sentencji wyroku.